

Pedagógus-képviselő eszmecsere

November hónapban a képviselő-testület tagjai kérésére informális megbeszélés történt az óvodai és az iskolai tantestületekkel. Az aktuális kérdéseken túl oktatási kérdésekről és intézményfejlesztési elképzelésekről esett szó.

Oldott volt a légkör az iskolában is

Az új pedagógusok is bemutatkoztak

Puskás Szilveszerné óvodavezető köszöntötte a megjelenteket

„szod.hu”

A község honlapjának kezelésére, a Szódiak Híradójának tördelésére, és a két médium összehangolására, összhangban-tartására cégünk 2006 decemberében kapott megbízást.

A honlap az eltelt két év alatt sokat alakult, fejlődött. Megjelenését és működését igyekszünk a folyamatosan kikristályosodó igényekhez, ötletekhez, lehetőségekhez, és a haladó technikákhoz igazítani.

Az oldalakat növekvő látogatottság kíséri. Indulása óta több, mint 140.000 látogatója volt. Az internetes keresők listáin egyre jobb helyeket érnek el. A legnépszerűbb keresőszolgáltatás, a Google, mára már 4-es ranggal jutalmazta a nyitólapot, ami hasonló (községi) oldalak esetében jó eredménynek számít – és lesz ez még jobb is. (A kereső 10-es skálát használ.)

A szod.hu cím alatt ma már közel 1 gigabyte mennyiségű adat áll a látogatók rendelkezésére – jelenleg 309 cikk, 44

galériában 630 kép, több tucat dokumentum, úrlap, térkép, néhány videófelvétel, valamint a Szódiak Híradójának hét elérhető évfolyama segít bemutatni ill. élni a község életét.

A hazai látogatókon kívül a világ minden részéből érkeznek érdeklődők a honlapra. Néhányan hangot is adnak örömüknek, hogy betekinthetnek régen látott szülőföldjük vagy a számukra érdekes község életébe.

A folyamatosan növekvő érdeklődés és elvárások mindig újabb kihívást jelentenek.

Ennek igyekszünk megfelelni a jövőben is: 2009-ben új arcúval, megújított és kibővített funkciókkal szeretnénk ellátni a honlapot az eddig összegyűlt tapasztalatok alapján. Ehhez a Tisztelt Olvasó ötleteit, javaslatait is szívesen vesszük a honlapon hamarosan megjelenő fejlesztési fórumban.

Kérdéseivel, javaslataival kereshet minket az info@aletheia.hu címen, vagy az önkormányzat elérhetőségein is.

Puchner László
Aletheia Multimedia Kft.

HUNYADIS HÍREK

Ezerarcú iskolánk életéből

Tisztelt Olvasók!

Általában az iskola hírei között az éppen aktuális ünnepi beszédemet szokták közzé tenni. Igyekszem beszédeimben is sok információt adni, de most ezt külön is megteszem. Tizenhét éve tanítok Sződön, ebből tizenkét éve töltök be valamilyen vezetői állást, nyolc éve igazgatom az intézményt. Tiszta lelkiismerettel állíthatom, hogy szívügyemmé váltak azok az események, melyek a hunyadis falak között zajlanak. Megszerettem a szödi embereket, és elhatároztam, hogy szívvel-lélekkel dolgozom a szödi gyermekek alapozó oktatásának minél hatékonyabbá válásán. Természetesen, ehhez a munkához nagyon sok segítséget kapok, és találkozom akadályokkal, gáttakkal is. Minden iskolának van arculata. Vannak, akik specializálódnak valamire annak ellenére, hogy egy alapozó iskolának (régiben néven általános iskola) ezer arcának kellene lenni. Azt hiszem, bátran kimondhatom: a mi iskolánk az utóbbi címét megérdemli. Nem válogatjuk ki diákjainkat. Ebben az értékvesztés világban nincs ember, aki megmondja, melyik az életnek az a területe, ahol biztosan nyerő lehet valaki. Több lábón kell állni, nyitottnak kell lenni a

változásokra! Mi erre tanítjuk meg diákjainkat. A múlt hagyományait ápolni szükséges minden szinten, az értékeit át kell örökíteni, de nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy a technika-informatika robbanásos fejlődése változtatásokat követel meg. Ezáltal anélkül, hogy bárkit megbántani szándékoznék, hangsúlyoznom kell, hogy oktatni sem lehet csak a hagyományos eszközökkel-módszerekkel. Már nem jó úgy, ahogy a „mi időnkben” történt. Változtatni szükséges az oktatás területén, nem is kicsit. Bizony a szülőknek és nagyszülőknek el kell fogadni, hogy gyermekeik, unokáik már nem úgy tanulnak, mint ahogyan ők. Néha nem értik majd, mi is folyik az iskolában, de ettől nem szabad megijedni. Bízban bennünk, pedagógusokban! Én ígérem, hogy amit vezetői programomban leírtam, és amire elköteleztem magam, azt végre fogom hajtani. Ez nem lesz újdonság, eddig is ezen az úton haladtam és haladunk. Sződ község alapozó iskolájába járó gyermek semmiben nem szenvedhet hiányt a többi iskolába járó gyermekhez képest. Sőt! Mivel nem egy területre specializálódunk, ezért a különböző képességű gyermekeket neveljük-oktatjuk. Figyelembe vesszük a különbözőségeket, és nem falanszteri módszereket alkalmazunk.

Kedves Szülők! Kérdezem én Önöktől. Meg tudják már mondani alapozó iskolás korban, hogy mi lesz a gyerekükből? Az élet melyik területén kell majd helytállniuk? Tudom

a kérdésemre a választ, hogy nem tudják.

A közelmúltban (XI. 14-én) nyílt napot tartottunk a nagy-csoportos óvodások szüleinek. Ivanics Tünde kolléganőm a jelenlegi elsőskkel bemutatott egy szeletet abból, hogyan is tanítjuk mi a gyerekeket. Utána konzultációs lehetőséget biztosítottunk a szülőknek, ahol kérdéseket tehettek fel a leendő osztályfőnöknek, Dreiszigné Gombai Erzsébetnek, Sztréhárszkiné Gyetvai Mária fejlesztőpedagógusnak, Ivanics Tünde kolléganőmnek, illetve nekem az iskola igazgatójának.

Ezt a lehetőséget csak négy szülő vette igénybe, pedig mi 25 főt is vártunk. Lesz még lehetőség a távolmaradóknak is megismerni bennünket. A tanító nénik januártól rendszeresen látogatják majd leendő tanítványukat az óvodában. Az iskolai érettségi vizsgálat után szülői értekezletet fogok tartani, ahol újra elmondom, mi is várható. A beíratás március végén, április elején lesz.

Jövőre is iskolaotthonos formában indulnak az elsősk.

A diákok is és a szülők is nagyon szeretik ezt a formát. A tanároknak nagyobb munkát és készütséget jelent, de ők is megbarátkoztak már vele. A délutánt meghosszabbítjuk. Minden foglalkozásunk legalább 16 óráig fog tartani. (napközi, iskolaotthon).

Erre azért van szükség, mert a szülők is dolgoznak, és nekik is az a megnyugtató, ha gyermekeiket biztonságban tudhatják.

Sorolhatnám még az információkat, de majd személyesen elmondom az érdekelteknek.

Minden szödi szülőt addig is arra biztatok, hogy bízban bennünk, és bátran bízban ránk szemük fényét, vagyis gyermeküket.

Mindent megkapnak a hunyadis falak között ezerarcú, gyermekbarát iskolánkban, ahol pedagógiánk fő mozgatórugója a gyermekközpontúság és a gyermekszertet.

Falun élünk, így intézményünk nem csak a közokta-

Óvodás gyermekek szüleinek látogatása

tásból, de a köznevelésből is kiveszi részét. Bármilyen rendezvény van a faluban, én is szívesen veszek rajta részt. Lehet az a lélekharang avatása, a plébánia megszentelése stb. Azt mondtuk jegyzőszónnyunkkal, dr. Bojtayné Benedek Gabriellával legutóbb, hogy olyan közösség vagyunk, mint egy nagy család.

Kedves Olvasók! Egy kedves nagycsaládban az emberek jól érzik magukat. Az iskola pedagógusai is jól érzik magukat ebben a „nagycsaládban”. Szívesen neveljük és oktatjuk „családtagjaink”, vagyis az Önök gyermekeit.

Karácsony közeledik. Ilyenkor az ember többet gondol a szeretetre, az egymásra figyelésre. Valamikor kezdő igazgató koromban már idéztem Önöknek Reményik Sándor sorait. Most újra ezekkel a sorokkal kívánok Önöknek magam és minden hunyadis nevében **áldott karácsonyi ünnepeket és boldog, békés új esztendőt!**

*„Kicsi fehérréptemplomokba
most minden erő tömörülnek.
Kicsi fehérréptemplom-padokba
A holtak is mellétek ülnek.*

*A nagypapáink, nagymamák
Szemükbe biztatás vagy vád:
Ne hagyjátok a templomot
A templomot s az iskolát!”*

**Günther Erzsébet
igazgató**

Út a nagy Európába

Kedves Olvasók!

Kevés lenne itt két nagy oldal arra, hogy leírjam, mennyi gyönyörű helyet jártunk be, néztünk meg, és mennyi, de mennyi élménytől lettem, de talán mondhatom, hogy letünk gazdagabbak.

Az iskolában már egy éve szó volt erről a több országot érintő, mégis Angliát a középpontba helyező útról, de aggódó szüleim csak az utolsó pillanatban döntöttek úgy, hogy elengednek.

Az út költséges volt, és sok előkészületet igényelt, így még jobban értékelem részvételem. Ausztrián, Németországon át Brüsszelbe érkeztünk, itt elidőztünk picit, majd Franciaországban elfoglaltuk a tranzitszállásainkat. Mivel indulásunk előtt két nappal kigyulladt a Csalagút, ahol átkeltünk volna, így egy hajnali kompjáráttal keltünk át Angliába. Így legalább megcsodálhattuk a híres doveri sziklát. Londonban három éjszakát családoznál töltöttünk, teljesen az angol nyelv használatára hagyatkozva. Londont alaposan szemügyre vettük, sok múzeumot, érdekességet, kastélyt igazán kimerítően körbejárva, még a London Eye nagy Óriáskeréken felülről is megnéztük a várost. Nincs lehetőségem felsorolni mindent, amit láttunk. Ekkorra már nagyon jól összekovacsolódtott a csapat. Élveztek a perzselő napsütést, pedig esőkabátokkal felszerelve indultunk, itthon már nagyon hideg esős ősz volt éppen. Hazafelé másik útvonalon jöttünk, 2 napot eltöltve Franciaországban minden látnivalót megnéztünk, hajóztunk a Szajná, és természetesen az Eiffel Torony is csodálatos látvány volt.

A kitűnő szervezést Rodney Ági néninek köszönhetjük, aki sajnálatos módon nem tudott velünk jönni, ezt a lehetőséget átadta Barcs Ágnes osztályfőnökünknek, akivel nagyon jól éreztük magunkat. Ő is és a szülők, Ildikó és Márti néni anyaként vigyáztak ránk.

Biztatom a szülőket, hogy engedjék el a gyermeküket, (persze, ha lehetőségük van rá), mert hihetetlen, leírha-

tan, hogy ott jártunk, amit eddig csak televízió keresztül csodálhattunk. Köszönöm, hogy ott lehettem:

Czinege Gréta 7. o.

Az angliai út európai állomásai

2008. szeptember 12-én indultunk el az angliai útra, amely több (kisebb-nagyobb) európai várost is érintett. Este 8-kor indultunk, így az egész éjszakát a buszon töltöttük. Unalmunkat filmekkel próbáltuk elűzni. Jócskán Bécs után lett vége a filmnézés, utána mindenki aludt. Németországban keltünk fel. A hosszabb utakat általában 20-30 perces pihenőkkel szakítottuk meg.

Első állomásunk Brüsszel, a finom csokik, illetve a híres brüsszeli csipke otthona volt. Maga a város gyönyörű és hangulatos. Átsétáltunk szűk kis utcákon, ahol szinte egymást érték az éttermek. Ezután pedig áthaladtunk a város nyüzsgő főterén, ahol régi épületek, bankok (régebbi céhek épületei), illetve a szép nagy méretekkel rendelkező városháza állt. Ezután egy, a Manöken Pis („pisilő” kisfiú szobra) melletti csokoládéboltban kedvünkre vásárolgathattunk. Ezután visszamentünk a buszhoz,

amivel megnéztük a város többi részét, többek között megálltunk a világkiállításra épült Atomiumnál. Ezután folytattuk utunkat Franciaországba, a szállás felé. A szállásunk egy Formule 1 nevű tranzitszállás volt, egy nagyobb bevásárlóközpont mellett. Érdemes volt korán lefeküdni, mivel másnap korán kellett indulnunk a komphoz (akkor volt ugyanis tűz a Csalagútban), hogy azzal keljünk át a csatornán.

Elhagyva Nagy-Britanniát, úticélunk Párizs volt. Reggel indultunk a tranzitszállásról, körülbelül délre értünk a francia fővárosba, eközben egyszer álltunk meg, reggelizni. Első nap főként buszos városnézés volt. Egy kellemes önkiszolgáló étteremben ebédeltünk. Ezután meglátogattuk a Notre Dame-ot. A tornyába sajnos már nem jutottunk fel. Este egy Párizs melletti tranzitszállóban aludtunk. Másnap első célpontunk az Eiffel-torony volt. Számomra kicsit félelmetes volt, de a látvány azért kárpótolt. Ezután egy hajóval utaztunk a Szajná, ami nagyon kellemes volt. Ezt követően pedig a Lourve-ba látogattunk, ahol megtekintettük a híres-hírhedt Mona Lisát és még sok más képzőművészeti alkotást. Végül pedig az Invalidusok kertjén keresztül jutottunk el a Concorde térre, ahol a busz várt ránk. Innen

„Világjárók”

Az angliai út állomásai képekben

indultunk, élményekkel gazdagodva hazafelé.

Farkas Dániel 7. o.

Tisztelt Igazgatónő!

A Brüsszel–London–Párizs kiránduláson én is részt vettem a sződi és a szolnoki iskolásokkal. Mindkét iskola gyermekei példásan, tisztelettel, dícséretre méltóan viselkedtek. A sződi gyermekek Ági néni minden szavát, kérését teljesítették. Figyelték az idegenvezető minden szavát, érdekelte őket a történelem, a látottakról szóló ismeretek. Mindig pontosan érkeztek az induló buszhoz, és maga az utazás alatt is csendesen beszélgetve, nézelődve tették meg ezt a hosszú utat. Úgy érzem, jó hírért vitték a sződi iskolának és az ott tanító oktató-nevelő pedagógusoknak.

Munkájukhoz csak gratulálni tudok, és további sikeres tanévet kívánok!

Köszönettel:

Agárdi Lászlóné

(Én épp most mentem szeptember 1-től nyugdíjba. 33 évet töltöttem kicsi gyerekekkel mint óvónő. Pontosan tudom a nevelő- munka minden szépségét és nehézségét.)

A futás világa – avagy szedd a lábad akció Sződön

Minden évben nagy örömmel rendezük meg a sződi futóversenyt általános iskolás korosztályú gyermekek részére. Motiváltságunk oka, hogy saját iskolánk tanulói – akik már többször bizonyítottak sportteljesítményeikkel – nagyon szeretik a megmérettetés eme formáját, melyet bizonyít a diákok jelentkezési aránya. A verseny színvonalát emeli, hogy Sződ vonzáskörzete már elég régóta visszatérő „vendég”, sőt távolabbi településekről is megtisztelték rendezvényünket. Elsődleges célunk, hogy gyermekeink szeressenek sportolni, s ennek legmegfoghatóbb formája a tömegsport. Nem az számít, hogy „te” legyél az első, hanem, hogy szeress futni. Kolumbán Attila tanár úr a verseny előtt egy

héttel szalagokkal bejelölte a futópályát, illetve összeállította korcsoportoknak megfelelően a szokásos ajándékpótlókat. Nagy öröm volt látni a gyermekek arcát, mikor beértek a célba. Az ő mosolyuk mindennél többet ért. Ha mi, felnőttek fontosnak tartjuk az egészséges életet, akkor felelőségünk továbbadni gyermekeinknek.

Keszercze Karmen

ÜNNEPEINK

1849. október 6. - 2008. október 6.

„Szép kis deputáció megy Istenhez a magyarok ügyében reprezentálni!” A német anyanyelvű Pöltenberg volt az első, aki útban a kivégzés felé így búcsúzott társaitól... 159 éve, 1848. október 6-án felkelés tört ki Bécsben. A felkelést közvetlenül Theodor Bailliet de Latour hadügyminiszternek az a lépése váltotta ki, hogy osztrák egységeket akart küldeni Jellasics seregének megsegítésére a magyar forradalom ellenében. A külvárosi nemzetőrség megakadályozta

a gránátosok vonatra szállását. A felkelők elbarikádozták a Dunán átvezető Tabor-hidat, a katonák pedig megtagadták az ellenük való fellépést... s a császári katonaság október 31-én fegyverrel leverte a bécsi felkelést.

A szabadságharc leverését súlyos megtorlás követte, az osztrák kormány bosszúért lihegett, s egyben példát akart statuálni. Haynau, az új osztrák fővezér hadjáratának kezdetén kiáltványban tudatta, hogy aki a magyar kormánnyal és a hadsereggel bármiféle kapcsolatban állt, büntetésre számíthat. A bécsi kabinet határozatának végrehajtásával a kérelhetetlenségéről ismert Haynaut bízták meg, és az ő kezébe adták a halálos ítéletek jóváhagyásának jogát is. A kivégzéseket a bécsi forradalom és Latour halálának évfordulójára időzítették...159 évvel ezelőtt, 1849. október 6-án végezték ki Pesten Batthyány Lajost, az első magyar felelős kormány volt miniszterelnökét, Aradon pedig a magyar szabadságharc 13 honvédtábornokát. Iskolánk 4. és 8. osztályos tanulói készítették a megemlékezés műsorát, melyben a szereplők egy-egy halál-

ra ítelt tábornok utolsó szavait elevenítették fel, s a gyertya, melyet a képzeletbeli sírhelyük elé tettünk, képviselte az irántuk kifejezhető tiszteletünket.

Keszericze Karmen

Emlékezés 1956-ra

Kollár Zalán ünnepi beszéde
– részlet

Tisztelt Megjelentek!

Minden nép történelmében vannak olyan pillanatok, amikor csodákra képes, amikor megvalósítja a lehetlent, és esélytelen létére sikerre viszi akaratát. A mi históriánkban ilyen volt az 1956. október 23-i forradalom. A magyar nép október végén megrázta magát, térdre kényszerített helyzetéből talpra állt, és megpróbált eljutni a szabad, demokratikus államok táborába. Nem sikerült. Nem sikerült, mert a szabad államok, polgáraik rokonszenve ellenére nem támogattak bennünket és rabtartónk, a Szovjetunió nem engedhette

ezt. Az 56-os forradalom elbukott, de gondolatai, eszméi nem, azok továbbéltek az emigráció kiadványaiban és a hazaiak szívében. Mondhatjuk azt is, hogy a rendszerváltás-kor győzött igazából 1956 forradalma. Ezért kiemelten fontos számunkra október 23., mert ezen a napon önmagunkat, mostani létünket, demokráciánkat ünnepeljük. Ezért nem kérdőjelezheti meg senki 56 üzenetét, történetét, cselekedeteit.

Tizennyolc évvel ezelőtt az első szabadon választott országgyűlés törvényben állított emléket 1956-nak. A forradalomnak, a hősöknek, az évekig tartó bosszúhadjárat áldozatainak, a meghurcoltaknak, a megmaradtaknak, akiket egész életükön át elkísért s kísér még ma is a megaláztatás gyötrő emléke. De a törvény nem teszi, nem teheti meg nem történtté a megtörténteket, nem adhat vigaszt a fájdalomra, nem törölheti ki az agyakra minduntalan beléhasító szörnyű képeket. A törvény betűje szentségével emléket állít.

56 forradalma élő emlék. Élő, kitörölhetetlen emlék. Itt él velünk, bennünk. Azokban, akik megélték a csodát, majd megszenvedték a bosszút, és azokban is, akik azóta születtek, s akikre szüleik, nagyszüleik hagyományozták e különös, becses örökséget. Emlékezzünk! Nem számít, mekkora koszorút hozol s hány szál virágot. Az számít, hogy őszintén gondold-e, s tiszta-e a lelkiismereted, amikor fejet hajtasz. Mert fejet hajtani csak őszintén, tiszta lelkiismerettel szabad.

Emlékezzünk! Órizzuk meg 56 emlékét, mint hitet adó, keserű kincset, s adjuk tovább nemzedékről nemzedékre, mint büszke örökséget!

Október 23.

A Hunyadiában évek óta az a szokás, hogy a mindenkori 7. osztályosok rendezik a községi október 23-i műsort. Elárulhatom, nem könnyű a tanár helyzete. Ugyanis kiskamasz gyermekek számára olyan forgatókönyvet összeállítani, ahol a közelmúlt véres esemé-

nyeinek hatásai máig kihatnak, nagy körültekintést igényel. A „Csak tiszta forrásból” bartóki mondat vezérelt a szövegek kiválasztásakor. Irodalmi művek mellett szemtanúk gondolatait szerkesztettem egybe. Ez utóbbit azért tartottam fontosnak, mert a forradalmi írásokból kitűnik, hogyan élték meg az akkor élt emberek az uniformizált világból kitörni vágyás eufóriáját, a dühödte egymás ellen fordulást, majd a megtorlás borzalmát. Az osztály mind a 19 tanulója és egy 3. osztályos kislány, Rusznyák Noémi heteken át készültek, hol lelkesen, időnként kevésbé fegyelmezetten, de mindenképpen közösségi szinten, hogy az október 22-i esti előadáson méltóképpen tudjon emlékezni az 52 évvel ezelőtt elesett áldozatokra.

Azok a szövidiek, akik időt, fáradságot nem kímélve megtisztelték jelenlétükkel a községi ünnepséget, a záróképben, gyertyával a kezükben álló gyermekek arcáról leolvashatták, hogy hozzájuk érkezett – nemcsak – a dal, hanem az emlékezés üzenete is:

56 forradalma élő emlék

Magyarországi!
 Idegen földön, ba járok,
 Magyarország,
 velem az út is megfordul
 hazra hozzád.
 Velem az ősök kérnek,
 engedd, hogy benned éljek tovább,
 ahogyan ők élnek bennem,
 Magyarország!
 Milliók áldása szálljon rád!

Tóthné Barcs Ágnes of.

Reneszánsz napok

Ebben a tanévben az iskolánk a RENESZÁNSZ stílus jegyében rendezett programokat.

Júniusban a Hunyadi-napon a tanári kar és az iskola tanulói Visegrádra mentek egy hajókirándulás keretében. Mikor megérkeztünk, az igazgatónőnk, Erzsi néni bejelentette, hogy a mai nappal megkezdődik a Reneszánsz programsorozat. Rodney Ágri néni – néhány kép segítségével – bevezetett minket a RENESZÁNSZ kor rejtelmibe. Csapatokra osztottak minket, majd a csapatok egy-egy tanár kíséretében elindultak felfedezni a környéket. Közben a megérkezéskor kapott tesztlapokat töltöttük ki. Hazafelé a hajón ezeket a pedagógusok összeszedték.

A második RENESZÁNSZ nap kb. 2 hónapja volt. Ezen nekem és néhány osztálytársamnak előadásokat kellett tartani a kor személyeiről a versenyző osztályoknak. Ezen a napon még volt éneklés Barcs Ágri néniel és iniciáléfestés Piroska tanárnővel.

11. 21-én volt a zárónap.

Mindannyian sokat tanulunk a túsok és a vetélkedők során, és izgatottan várjuk a következő programot.

Czinege Mariann 8. o.

2008. október 10. - minden Hunyadis számára egyet je-

Beatrix királyné és Mátyás király valahonnan ismerősek

lent: a RENESZÁNSZ napot. Egy napot, amelyen az egész iskola a megújulást ünnepli: a megújulást, amely forradalmi változásokat hozott mind a művészetben, mind a tudományban. 8 óra 30-kor a tornateremben Günther Miklósné igazgatónő ünnepélyesen megnyitotta a reneszánsz program-sorozat második részét. Minden terem egy-egy reneszánszhoz kapcsolódó helységnevet kapott: a 6-os terem a Firenze nevet viselte, míg a 7-es az Acadiamiát. A megnyitó után minden osztály a számára kijelölt helyre ment, hogy elvégezze feladatát. Az 5. osztály reneszánsz ének tanulásával kezdett a Gaudito-

riumnak elnevezett teremben, ezalatt a 7. osztály előadást hallgatott a reneszánszról, ebből később egy tesztet kellett kitölteniük. 10 óra 10-től egy rövid tízórai szünet következett. Ezután a 8. és a 6. osztály tanult reneszánsz éneket, majd festett. Simon M. Veronika művésznő is alkotott a festészetkedvelő gyerekekkel a 6-os teremben, Firenzében. Úgy gondolom, a tanárok és a diákok munkája ismét meghozta gyümölcsét, mivel a program változatos volt, és a tornaterem nagyon szépen fel lett díszítve a 8. osztályosok reneszánszhoz kapcsolódó rajzaival.

A színvonalas nap szervezője Rodney Ágnes tanárnő volt.

Simon Tamás 8. o.

Reneszánsz év zárása

2008 a Reneszánsz éve. Iskolánkban november 21-én egy három alkalomból álló programsorozatot zártunk.

Már a tervezés időszakában eldöntöttük, hogy egy rendhagyó és komplex napot szervezünk. Sokat gondolkodtunk, hogyan legyen szórakoztató, de közben ismereteket is rendszerező ez az alkalom, s hogy aktivizáljuk iskolánk minden tanulóját.

Végül is 16 teljesen vegyes (1-8. osztályos tanulók) csapatot alakítottunk ki, a vetélkedőt pedig „szellemi” és sportprogramra bontottuk. Előzetes feladatként minden csapat 1-1 tagját valamilyen reneszánsz öltözékbe kellett bújtatni, s csapatnevet is kellett választaniuk. Pénteken így egy kis felvonulással indult a nap. Nagyon jó volt látni, hogy szinte minden csapat komolyan vette a feladatot. Aztán indult a vetélkedés.

A „szellemi” részen volt természetesen TOTÓ a reneszánszról, zenei „ki mit tud”, fűszerismeret- avagy mivel is főzhetett Mátyás király szakácsa, óriás puzzle, képválogatás, építés és „műfordítás” is. Örömmel tapasztaltuk, hogy milyen aktívan dolgoztak a kicsik, azaz az alsósok is. Míg a csapatok fele tudását mérte

össze, addig a tornateremben Sportgála zajlott, természetesen a reneszánsz jegyében. Felépítették „magas” Déva várát, kimentették Júliát az erkélyről, s „Ágyúgolyófutam” címmel lovagi tornán is részt vettek tanulóink nagyon lelkesen.

A nap további részében osztályprogramok, eredményhirdetés és Miénk a színpad programok voltak. Amikor készültem a zárásra, lányom megjegyezte: „De jó a ti iskolátokban, én is úgy elmennék erre a napra!”

Remélem, a mi diákjaink is hasonlóan éreztek, s nemcsak a győztes csapatok tagjai voltak boldogok a kapott torta miatt, hanem minden HUNYADIS DIÁK!

Farkasné Haraszti Ildikó
főszerző

Művészeti Oktatás Iskolánkban

Itt az újság hasábjain is megköszönöm Simon M. Veronika – sokszoros díjazott – többek között Munkácsy-díjas festőművésznőnek, hogy eljött intézményünkbe a reneszánsz projekt keretén belül, és festeni tanította diákjainkat. Magáról az élményről írjanak a hunyadis diákok!

Én itt köszönetemet fejezem ki önzetlen felajánlásáért. Reneszánsz év az idei. Ebből az alkalomból programsorozatunk három nagy programra tagozódik. Már hírül adtuk, hogy júniusban külön hajó vitte a sződi hunyadisokat Visegrádra, Mátyás király palotájába.

Most október 10-én a reneszánsz kori művészeteket jár-

tuk körbe. A festőművésznő felajánlotta, hogy iskolánkban is kiállítja a korról alkotott festménysorozatát.

Lehetővé tettük, hogy Sződ község lakói is megtekinthessék. Ennek érdekében szombat-vasárnap (okt. 11-12-én) nyitva voltak az iskola kapui. Így aztán – azt hiszem – köszönetemet Simon M. Veronikának a falu nevében is kifejezhetjük.

Kedves Veronika! Még egyszer köszönjük kedvességét és fáradozását! Életre szóló élmény volt diákjainknak Önnel alkotni. Kívánunk a jövőre nézve is kitűnő egészséget és alkotókedvet!

Szeretettel a sződi Hunyadisok nevében:

Günther Erzsébet
igazgató

Képek a reneszánsz zárónapról (fent és lent)